

nævnedes det, de 700,000 Kr., som af ham vare beregnede til Understøttelse af Børn af Enker og Enkemænd, og som man med Sikkerhed kan antage ikke ville komme til Anvendelse i det kommende Finansaar. Det er dernæst i de sidste Dage blevet bragt til offentlig Kundskab, at Staten til Københavns Kommune har solgt Valby Fællede for 800,000 Kr. — jeg antager, at denne Meddelelse forholder sig rigtig. Det er jo ogsaa et Plus for det kommende Finansaar. Dernæst synes Jernbaneindtægterne at blive et Lyspunkt i indeværende Finansaar. Det er oplyst i det andet Ting, at de i de 10 første Maaneder af Finansaaret ere indgaaede med 1,200,000 Kr. mere end budgetteret, med andre Ord, at hvis Trafikministeriet skulde have lagt sit Budget i Februar Maaned i Aar i Stedet for i September i Fjor, vilde Ministeren have ansat Indtægterne af Jernbanerne for 1912—13 1,200,000 Kr. højere, end de nu ere opførte efter de Regler, hvorefter Budgettet affattes. Noget lignende kan siges om de Indtægter, som indgaa under Finanslovens § 5 IV. b.—e., det vil sige de indirekte Afgifter. De ere nemlig indgaaede med ca. 1 Million mere, end man har lagt til Grund i Finanslovsforslaget. Spiritusafgiften, Ølskatten og Sukkerafgiften have nemlig givet ikke uvæsentligt mere end i Fjor. En Merindtægt paa de egentlige Toldindtægter kan derimod neppe haabes. I det første Halvaar af Finansaaret var der paa de egentlige Toldindtægter, altsaa paa Indførselstolden, endogsaa en Nedgang af 371,000 Kr. Denne Indtægtskilde synes kronisk at have taget Skade.

Dette er altsaa de Lyspunkter, der vilde være nogen Anledning til at fremdrage, men paa den anden Side maa der jo gives den højtærede Finansminister Ret i, at det ikke er udelukket, at hvis man gik frem paa samme Maade overfor Finanslovens Udgiftsbudget, kunde der, efter hvad der er sket fra 1. Oktober indtil nu, findes et og andet Punkt, der kunde trænge til Forhøjelse. Jeg vil dog hertil bemærke, hvad den højtærede Finansminister for Resten i Dag selv har henledet Opmærksomheden paa, at Finansministeren har reserveret 6½ Mill. Kr. til det, som han i det andet Ting benævnedes uventede Udgifter, til nye Love, Tillægsbevillingslov og Ændringer i Finanslovsforslaget under dets Behandling i Folketinget og senere her.

Alt i alt tror jeg, man maa sige, at den højtærede Finansminister er paa en

meget sikker Side i dette Øjeblik og ikke saa lidt bedre stillet, end da han i Oktober Maaned fremsatte Finanslovsforslaget og de foreliggende Skattelovforslag. Jeg kan for Resten i denne Henseende anføre den højtærede Finansministers egne Udtalelser, idet han for ganske faa Dage siden i det andet Ting har udtalt, at han i alt Fald ikke hævdede sine Forventninger ud over dette, at faa et Overskud paa et Par Millioner Kroner, som der kunde blive god Brug for til mange Ting, saaledes til private Jernbaneanlæg ud over den særlige Million, som Loven dertil anviser, eller til ekstraordinære Afbetalinger af Statsgælden, og han har ved en enkelt Lejlighed ogsaa sagt, at man kunde jo ogsaa bruge dem til at frigøre Toldskatterne for de Rester, der ere tilbage af Skat paa Livs- og Produktionsformødenheder. Dette er jo altsammen i og for sig yderst prisværdige Formaal og Hensigter, men jeg kan ikke nægte, at jeg ikke synes, at de netop egnede sig til at fremføres af Ministeren ved en Lejlighed som denne, hvor det drejer sig om for den danske Befolkning at udrede et saa stort Antal Millioner mere om Aaret til Indtægt for Statskassen, at det for mig og ikke faa andre, hvis Mening jeg nærer Tillid til, stiller sig som problematisk, om Befolkningen overhovedet vil være i Stand til at udrede dem. Udtalelser som de anførte kunne, forekommer det mig, kun bestyrke dem i deres Mening, som gøre gældende, at her fordres væsentligt mere, end der behøves for at tilvejebringe den Balance, som alle de ønske tilvejebragt, der i denne Sag stille sig paa Regeringens Side, og det gør Landstingets Højre.

Naar Landstingets Højre vedblivende fordrer, at der skal tilvejebringes Ligevægt imellem Statens Indtægter og Udgifter, og naar det i den Henseende er villigt til at være den høje Regerings Medarbejdere, ikke netop, som det blev sagt i Fjor, dens Haandlangere, saa maa vi dog først og fremmest, mener jeg, rejse Krav om, at de Skatter, som vi allerede have, maa blive effektive. Og i den Henseende er der unægtelig, siden vi sidst talte om vore Finanser, fremkommet Oplysninger, som forekomme mig at have stor Betydning i dette Forhold. Det er nemlig nær ved at blive en Trossætning her i Landet, at Statsskatten udenfor Hovedstaden i stort Omfang ikke fastsættes efter Skatteydernes Indtægt, men at Indtægten snarere ansættes med Henblik paa den Skatteprocent, som vil blive opkrævet, og som Loven angiver, at Indtæg-